

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Σάββατον μετὰ τὴν ὕψωσιν.

Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ₉ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ₉

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ₉ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ₉

Ἀπολυτίκιον.

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου ^Δ ₉ και ευ

λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ ^π ₉ νι κας τοις βα

σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ μενος ^π ₉ και

το σον φυ λα ατ των ^Δ ₉ δι α τσ σταυ ρου σθ πο ο λι

ι τε ευ μα ^π ₉ (δίς)

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

τὸ τέλος: μα α α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος ♯ Πα ρ

Του Σταυρου σου το ξυ λον προ σκυ νου μεν Φι λαν θρω
πε ο τι εν αυ τω προ ση λω ω θης η ζω η η των α
παν των Πα ρα δει σον η νε ω ξας Σω τηρ τω πι στει
προ σελ θον τι σοι λη στη και τρυ φη ης κα τη ξι
ω ω θη ο μο λο γων σοι μνη σθη τι μου Κυ ρι ε
δε ε ξαι ωσ περ ε κει νον και η μας κραυ γα ζον τας
η μαρ το μεν παν τες τη ευ σπλα γχνι α σου μη υ πε ρι
ι δης η μας

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ♯ Κε ς

Α πλω σας εν Σταυ ρω τας πα λα μας Οικ τιρ
μον τα ε θνη τα μα κραν α πο σθ γε γο νο

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς
ὃς τὴν δετὴν Ἀκροστιχίδα φέρει·
Σταυρῷ πεποιθώς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.
Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.
Ὡδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. β. — Γα ρ

Σταυρον χαρᾶς Μωσῆς ἐπ' εὐθείας ραβδωτὴν
Εὐθραν διέτεμε τῷ Ἰσραὴλ πεζευσαντι ^ν _ρ τὴν
δε ἐπιστρέπτι κως Φαράω τοῖς ἀρμασικρο
τησας ἠνώσεν ^ρ _ρ ἐπεύρους διαγραψάσας τὸ α
ἦττητον ὁ ὀπλον δι' ὁ Χριστῷ ἁσωμεν ^ρ _ρ τῷ
Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδοξασται ^ρ _ρ
Δοξα σοι ὁ Θεὸς ὁ ὅς ἡμῶν δοξάσοι ^ρ _ρ
Τὸν τυπὸν παλαιᾶς Μωσῆς τοῦ ἀχραντοῦ παθοῦς ἐν
ἐαυτῷ προεφηνέτων ἰερῶν μεσουμένος ^ν _ρ Σταυ

ρω δε σχη μα τι σθεις τε τα με ναις τρο παι ον πα λα
μαις η γει ρε το κρα τος δι ο λε σα α ας Α μα ληκ
του πα νω ω λους δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε
ω η μων ο τι δε δο ξασται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Α νε θη κε Μω υ σης ε πι στη λης α κος
φθο ρο ποι ου λυ τη ρι ον και ι ο βο λου δη γμα τος
και ξυ λω τυ πω Σταυ ρου τον προς γην συ ρο μενον ο
φιν προ σε δη σεν εγ καρ σι ον εν του τω ω ω θρι αμ
βευ σας το πη η μα δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε
ω η μων ο τι δε δο ξασται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Υ πε δει ξεν ου ρα νος του Σταυ ρου το τρο παι ον τω
ευ σε βει ασ κρα το ρι και Βα σι λει θε ο φρο νι
θρων εν ω δυ σμε νων κα τε βλη θη φρυ α γμα α πα τη
α νε τρα πη δε και πι στις ε φη πλω θη η η γης τοις

 πε ρα σι θει ει α δι ο Χρι στω α σω μεν 2 τω

 Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται 2

Καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
 Τρίφωτον ὕμνῳ Μαρτύρων διαυγίαν. Ἰωσήφ.
 Ὡδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενοι, τὰ σκοτεινὰ νέφη, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, τὸν νοῦν μου καταυγάσατε, καὶ τὰ χεῖλη πρὸς ὕμνον, ὑμᾶς γεραίρειν ἀνοίξατε, Μάρτυρες Χριστοῦ μεγαλώνυμοι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν ἀντέστητε, τῷ ματαιόφρονι, νέμειν θεοῖς σέβας, Μάρτυρες ἀλλόκοτον, ὑμᾶς καταναγκάζοντι, καὶ θυσία τελεία, διὰ ποικίλων κολάσεων, τῷ Παμβασιλεῖ προσηνέχθητε.

Δόξα.

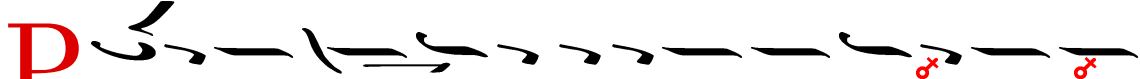
Ἰσχὺς ὑμῖν παρὰ Θεοῦ δεδῶρηται, τοῦ παντοκράτορος, καταβαλεῖν πᾶσαν, τὴν ἰσχὺν τοῦ δράκοντος, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῆς Τριάδος ὀπλῖται, Σαββάτιε, ἀξιάγαστε, θεῖε Δορυμέδον καὶ Τρόφιμε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

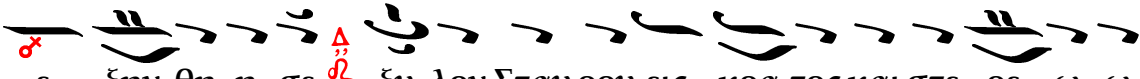
Φωτιστικάις σου πηγαζούσαις χάρισι, Θεοχαρίτωτε, πύλη φωτὸς μόνη, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, φαιδρῶς καταυγαζόμενοι, τὸ βαθύτατον σκότος, τῶν ἀνυποίστων κολάσεων, σὲ ὕμνολογοῦντες, παρέδραμον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος πλ. δ. Νη ς

 Ρ α βδος εις τυ υ πον του μυ στη ρι ου πα ρα λαμ

 βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε

 ε α 2 Τη στει ρευ ου ση δε προ ην Εκ κλη σι α νυν

 ε ξην θη η σε 2 ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε ρε ω ω

μα^ν (Δις)
μα^ν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι^ν

Ω ς ε πα φη κε ρα πι ζο με νη υ δω ρ α

κρο το ο ο μος^ν α πει θη εν τι λα ω και σκλη

ρο καρ δι ι ω^ν της θε ο κλη του ε δη λου Εκ

κλη σι ας το μυ στη ρι ι ον^ν ης ο Σταυ ρος το κρα τος

και στε ρε ω ω μα^ν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι^ν

Π λευ ρας α χραν του λογ χη τρω θει σης υ δω ρ συν

αι μα α α τι^ν ε ξε βλη θη εγ και νι ζον δι α

θη η κην^ν και ρυ πτι κον α μα ρ τι ας των πι στων

γα ρ Σταυ ρος καυ χη η μα^ν και Βα σι λε ε ων κρα τος

και στε ρε ω ω μα^ν

Καὶ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡραιοτάτῳ λογισμῷ, καὶ σταθιρᾷ διανοίᾳ, πρὸς βασιάνων ἐχωρήσατε πείραν, αἰκιζόμενοι σφοδρῶς, καὶ μάστιγι ξεόμενοι, καὶ ἀηττήτῳ γνώμῃ, ἀπαρασάλευτοι μένοντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς τῶν αἱμάτων προχοαῖς, ἱερωτάτην πορφύραν, ἐπιχρώσαντες γενναῖοι ὀπλῖται, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, Κυρίῳ νῦν παρίστασθε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεῖαν, ἀκαταπαύστως ποιούμενοι.

Δόξα.

Οὐκ ἐξηγήσασθε Χριστόν, προσομιλοῦντες βασάνοις, καὶ ξεόμενοι τὸ σῶμα ποικίλως, καὶ τεινόμενοι δεινῶς, καὶ τοῖς θηρσὶ διδόμενοι, πανευκλεεῖς ὀπλῖται, ἅγιοι Μεγαλομάρτυρες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νομοθεσίαις τοῦ ἐκ σοῦ σεσαρκωμένου Δεσπότη, πειθαρχοῦντες παναμώμητε Κόρη, οἱ γενναῖοι Ἀθληταί, ἀνόμους ἐτροπώσαντο, σὲ συνεργὸν ὡς σχόντες, τὴν σῶζουσαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός τῆς γ' ᾠδῆς.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

Ο στε ρε ὦ σας κα ταρ χας ^{Δ ρ} τους ου ρα νους εν
συ νε σει ^{Γ ρ} και την γην ε πι υ δα των ε δρα α σας ^{Δ ρ}
εν τη πε τρα με Χρι στε της Εκ κλη σι ας στη ρι
ξον ^{Γ ρ} ο τι ουκ ε στι πλη ην σου ^{υ ρ} α γι ος μο νε φι λαν
θρω πε ε ε ε ^{Γ ρ}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασάνων ἀνδρικῶς ὑπομείναντες πόνους, τὴν ἄπονον ζωὴν, ἐκομίσασθε ἅμα, Δορυμέδον καὶ Τρόφιμε, καὶ Σαββάτιε πάνσοφε· ὅθεν σήμερον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐορτάζουσα, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἐνθέως ἀγάλλεται.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ὁ ἄνω ὡς Θεός, οὐρανὸν θρόνον ἔχων, καὶ γῆν Χριστὲ Σωτήρ, ὑποπόδιον φέρων, Σταυρὸν ἡμῖν ὑπέδειξας, σῶν ποδῶν ὑποπόδιον. Τοῦτον ἅπαντες, δαυῖτικῶς προσκυνοῦμεν. Τοῦτον φύλακα, καὶ βοηθὸν ἐξαιτοῦμεν, καὶ πίστει δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

Ι λα σθη τι μοι Σω τηρ ^Δ πολλαι γαρ αι α νο μι αι
μυ ρ και εκ βυ θω των πα θων α να γα γε δε ο μαι ^ν ^ρ προς
σε γαρ ε βο η σα και ε πα α κς σον μυ ^υ ^κ ο Θε
ος της σω τη ρι ας μυ ρ ρ ^ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς ἀθλητῶν ἐδραίωμα, καὶ εὐσεβείας ἔρεισμα, ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ γεραίρει σου, τὴν φωτοφόρον ἄθλησιν· παναοίδιμε μάκαρ, ἀθλητὰ γενναιόφρον, ἔνδοξε Τρόφιμε, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, ἱλασμὸν τοῖς ὑμνοῦσί σε αἵτησαι, * ὥς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ ἔπαθλα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἐθαύμασαν· ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, ἄσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσαντο, Σταυροῦ τῇ ἰσχύι κρατυνόμενοι· ὅθεν μακαρίζονται εἰς αἰῶνας, ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων αἰτούμενοι ὑπὲρ πάντων ἡμῶν· καὶ γὰρ τιμῶνται αὐτοί, * ὥς ἀήττητοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος. (†276-282)

Στίχ. Πνέοντες ἐν Τρόφιμε καὶ Δορυμέδον,

Ἐν ἐκ ξίφους δέχεσθε καὶ βίου τέλος.

Ξεσθεῖς σιδηροῖς Σαββάτιος ὀξέσιν,

Εἰς σαββατισμὸν θεῖον ὡς Μάρτυς φθάνει.

Ἐννεακαιδεκάτῃ Τρόφιμον τάφον, ἡδὲ συνάθλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόβου· ὧν ὁ μὲν Σαββάτιος ἐν Ἀντιοχείᾳ παραστὰς τῷ Βικαρίῳ, καὶ σφοδρῶς τυφθεὶς καὶ καθειρχθεὶς, ἐν ταῖς βασάνοις παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Ὁ δὲ Τρόφιμος, κρηπίσι σιδηραῖς ὑποδεθεὶς καὶ ὑπερόριος ἐν τῇ Συνάδων γενόμενος, πολλάς τε μετὰ Δορυμέδοντος

ε καυ σε ρ̣ δυ να μει δε κρειτ το νι πε ρι σω θεν τας
 του ου τους ι δων ρ̣ τω Δη μι ουρ γω και Λυ τρω τη
 αν ε βο α ρ̣ οι παι δες ευ λο γει τε ι ε ρεις αν
 υ μνει τε ρ̣ λα ος υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι
 ω ω να α ρ̣ ας ρ̣

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος ρ̣ Γα ρ

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.
- 2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.
- 3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ρ̣ την α δι
 α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε με γα λυ νο μεν ρ̣

- 4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.
- 5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ νο μεν

Καὶ ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς
τοῦ τελευταίου κανόνος τῆς θ' Ὠδῆς.

Ε ξε στη ε πι τῃ ὄ τω ο ὄ ρα νος και της
γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ὡ φθη τοις αν
θρω ω ποις σω μα τι κως και η γα σθη σθ γε γονεν
ευ ρυ χω ρο τε ε ρα των ὄ ρα νων δι ο σε Θε
ο το κε Αγ γε λων και αν θρω ω πων τα ξι αρ
χι αι με γα λυ νῃ σι

Καὶ τὸ μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Α ξι ον ε σιν ως α λη θως μα κα ρι
ζειν σε την Θε ο το ο κον την α ει μα κα ρι ζον

και πανα μω μη τον και μη η τε ρα τθ Θε υ
 ημων την τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο
 το κον σε με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Ἑξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων.

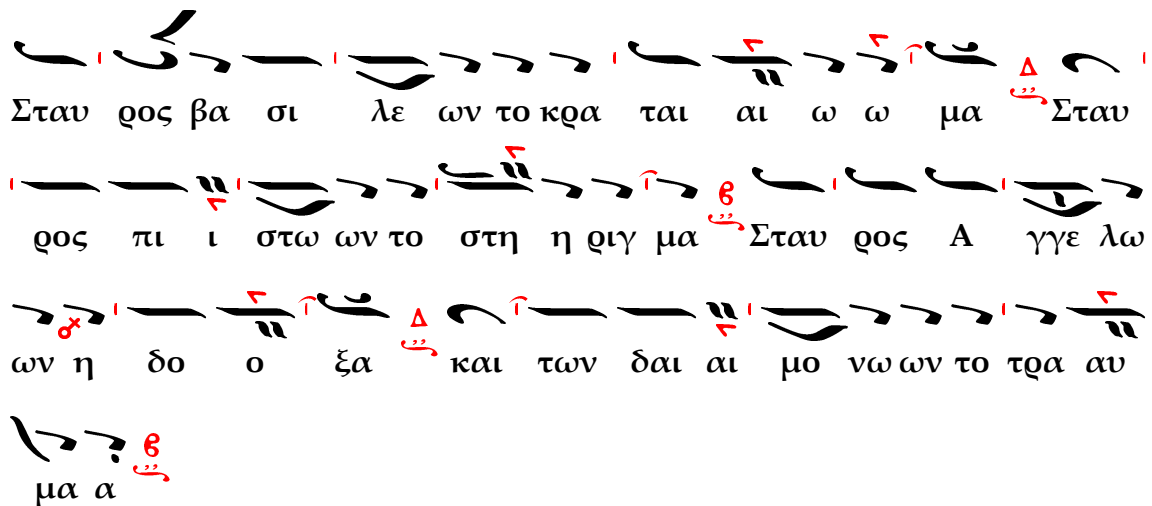
Ἦχος Γα ρ

Ο υ ρα νων τοις α α στροις κα τα κο σμη
 σας ως Θε ος και δι α των σων Α γι ι ων
 πασαν την γη ην φω τα γω γων Δη μι ρρ γε τω
 ων α πα α ντων τς α νυ μν ντα ας σε σω
 ζε

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι -θ

Σ ταυ ρος ο φυ λαξ πα σης της οι οι κθ με ε νης
 Σταυ ρος η ω ραι ο της της Ε εκκλη σι ι ας

ΑΙΝΟΙ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τοὺς Αἶνους ὡς ἀκολουθῶς.

Ψαλμὸς ρμῆ (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149).

Ἦσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινὸν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῆμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολούθως.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ, * Κύριε

Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.
Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.
Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.
Καταξιώσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν

σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἵνων.

Ἀπόστιχα Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὑλὴν φθοροποιόν, ἐξαίρει ἁμαρτίας, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον Σωτήρ μου, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Λύσιν τῶν δυσχερῶν, καὶ κτῆσιν τῶν ἀρίστων, ὑψούμενος βραβεύει, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἅγιος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὅτε τὸν Ἀμαλήκ, Μωσῆς κατετροποῦτο, Χριστοῦ προλέγων
πάθη, Σταυρὸν προδιετύπου, τὸν θεῖον καὶ πανάχραντον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον Ξύλον, ἐν ᾧ
ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

* * *

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί
σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 138 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

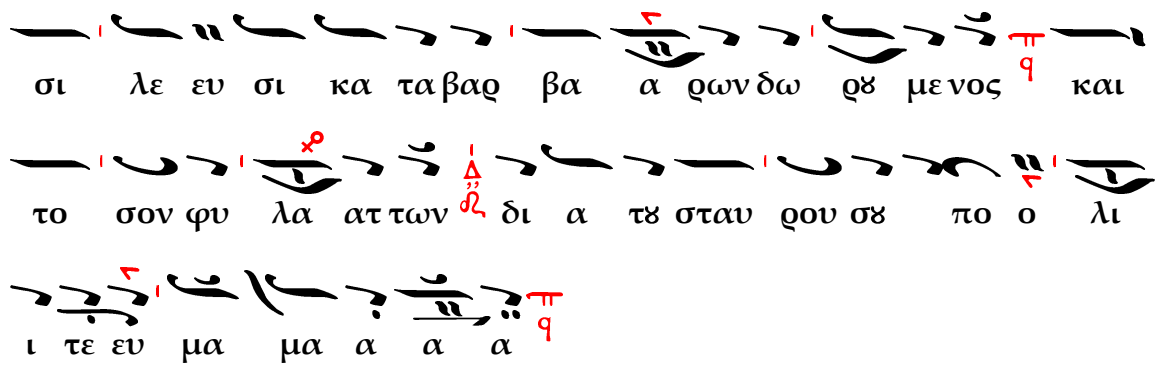
Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

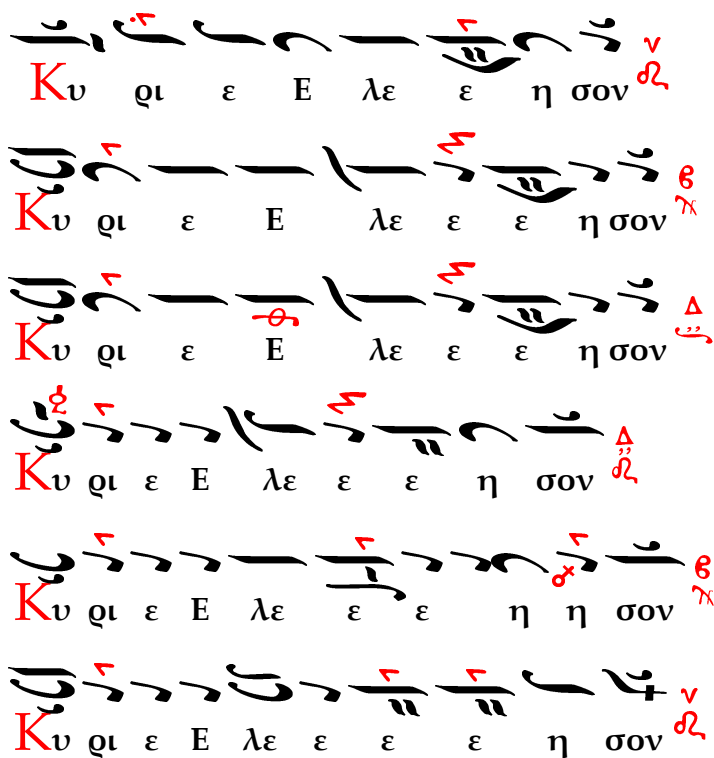
Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ νι κας τοις βα

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

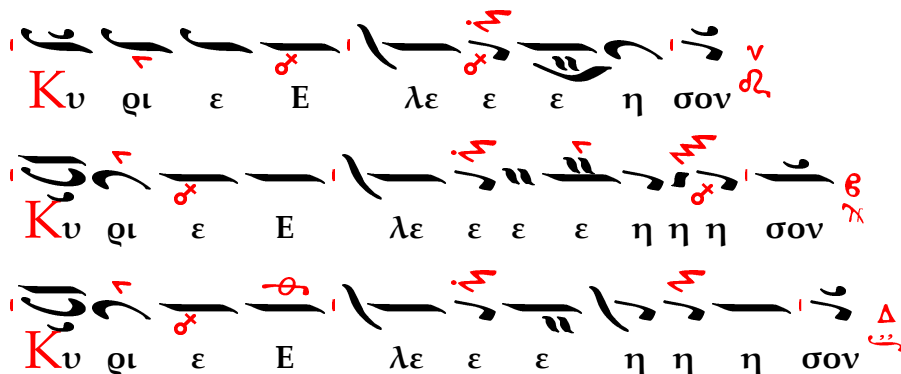
Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

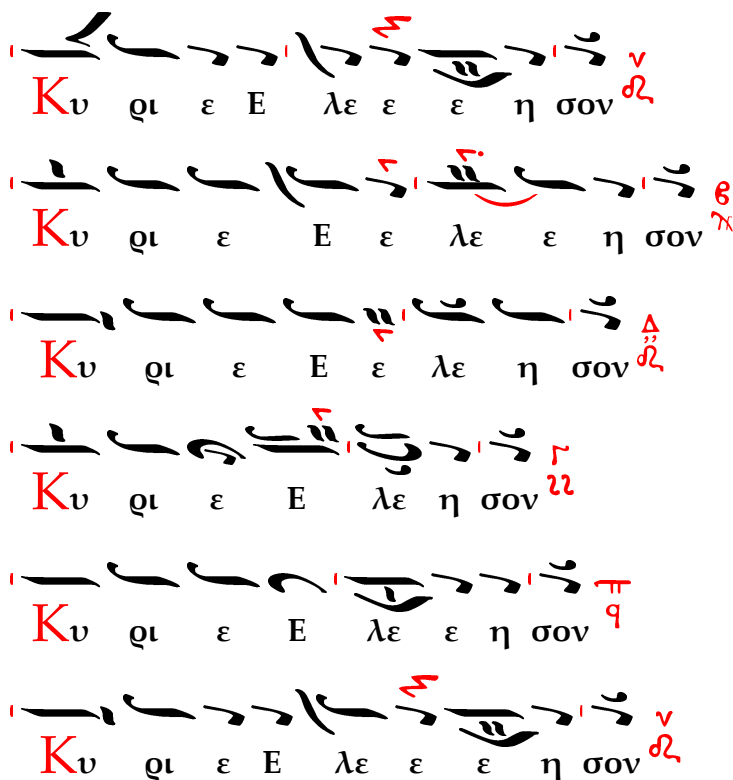
Ἦχος πλ' Νη ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

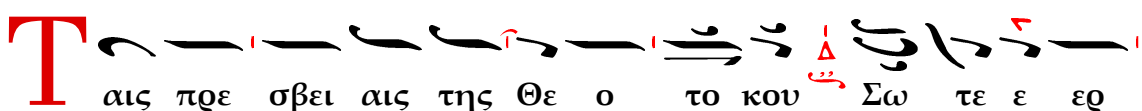
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς κα' (21).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. (κα' 2)

σω σον η μας

Δ

Στίχ. β'. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (κα' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα' 8)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. (κα' 13)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ογ' (73).

Στίχ. α'. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκι

ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. (ογ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ θ ι α

Στίχ. γ'. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ θ ι α

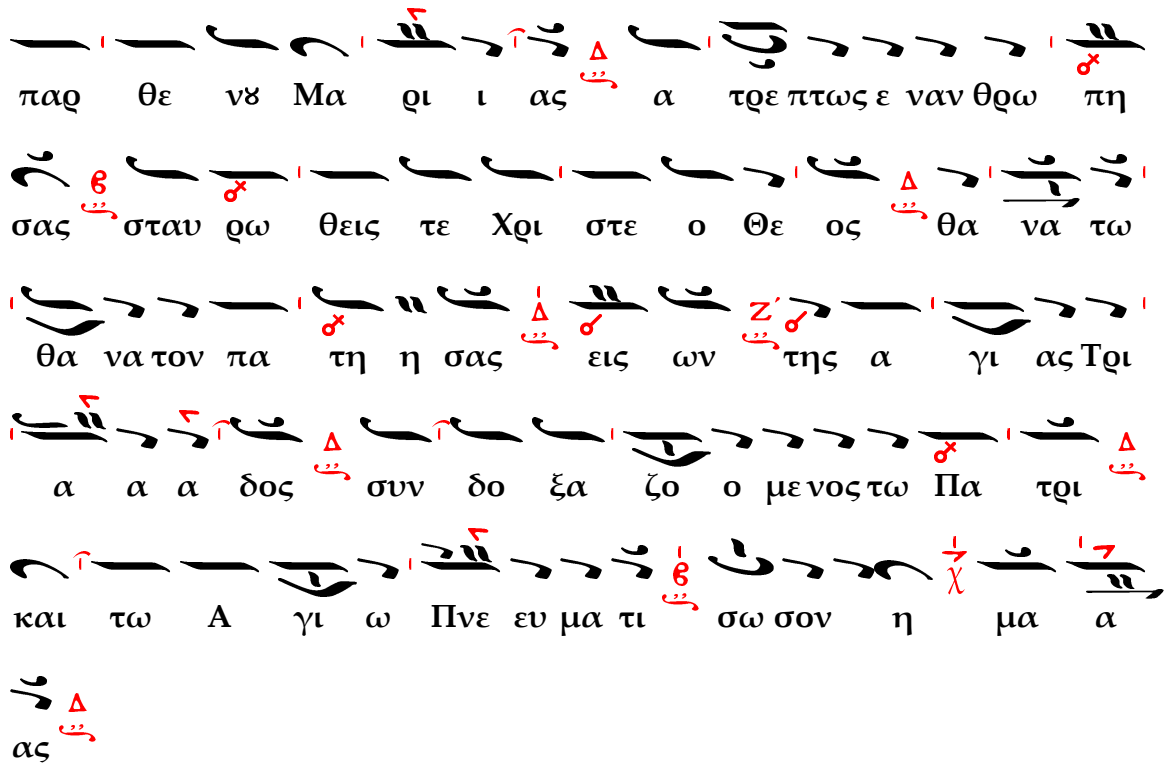
Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ θ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ θ Θε ου α
θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

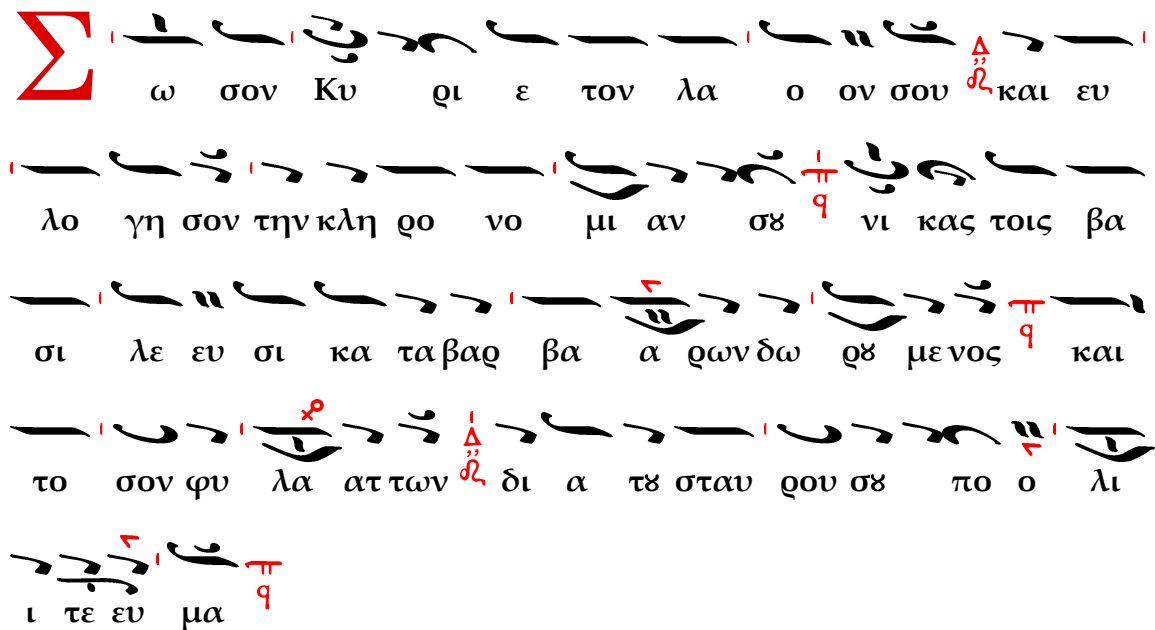
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

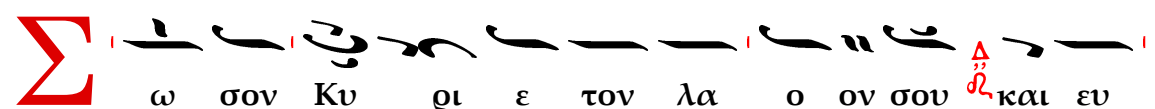
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 147 (98).

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (147 1)

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. (147 2)

λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σϑ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρϑ μενος και
 το σον φυ λα ατ των δι α τϑ σταυ ρου σϑ πο ο λι
 ι τε ευ μα

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι
 φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι. (Ήη' 3)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σϑ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρϑ μενος και
 το σον φυ λα ατ των δι α τϑ σταυ ρου σϑ πο ο λι
 ι τε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι ϑ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο σα ρ κι ι ι σταυ ρω θει ει ει ει εις

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ϑ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος ♪ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σϞ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρϞ μενος και
το σον φυ λα ατ των δι α τϞ σταυ ρου σϞ πο ο λι
ι τε ευ μα

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.
(Ψάλλεται ἀπὸ ιδ' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).
Αὐτόμελον.

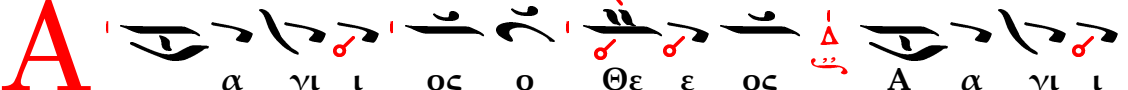
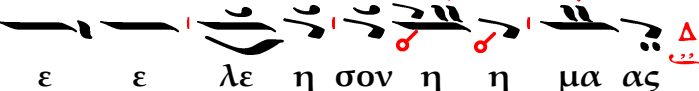
Ἦχος ♪ Δι - Ϟ

Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
τη ε πω νυ υ μω ω σϞ και νη πο λι τει α τϞς
οι κτι ρ μϞς σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρανον
εν τη δυ να μει ει σου τϞς πι στϞς βα σι λεις η
μων νι κας χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε
μι ων την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην οπ

λον ει ρη νης α ητ τητοντρο παι ο ο ον

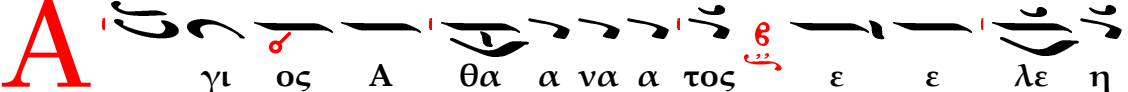
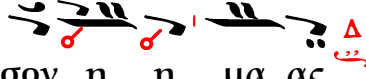
Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ.

A α γι ι ος ο Θε ε ος Δ α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Δ Α γι ος Α θα α να α τος θ
 ε ε λε η σον η η μα ας Δ (τρεις)

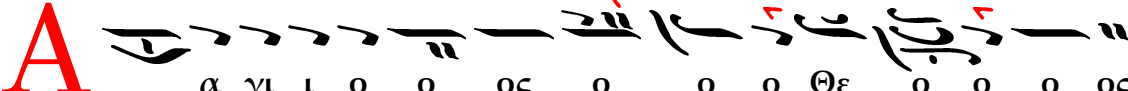
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω Δ και Α γι ω Πνε ευ μα
 τι Δ

K αι νυν και α ει Δ και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α α μην Δ

A γι ος Α θα α να α τος θ ε ε λε η
 σον η η μα ας Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ.

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ο ος
Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος
Α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὴν ὕψωσιν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα Σαββάτου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ.β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι·

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι

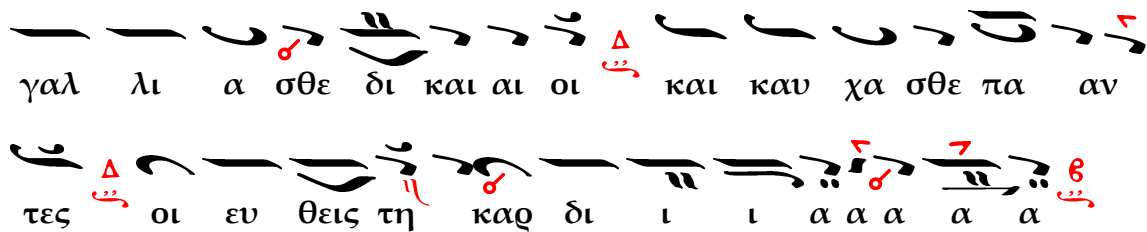
Ε υ φρα α αν θη τε Ε πι Κυ ρι ον και α γαλ
λι α σθε δι και αι οι και καυ χα σθε πα αν τες οι
ευ θεις τη καρ δι α

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι και ων ε πε κα
λυ φθησαν αι α μαρ τι αι

Ε υ φρα α αν θη τε Ε πι Κυ ρι ον και α
γαλ λι α σθε δι και αι οι και καυ χα σθε πα αν
τες οι ευ θεις τη καρ δι α

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν,
οὐδὲ ἔστιν εν τω στο μα τι αυ τς ς ς δο λος

Ε υ φρα α αν θη τε Ε πι Κυ ρι ον και α

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

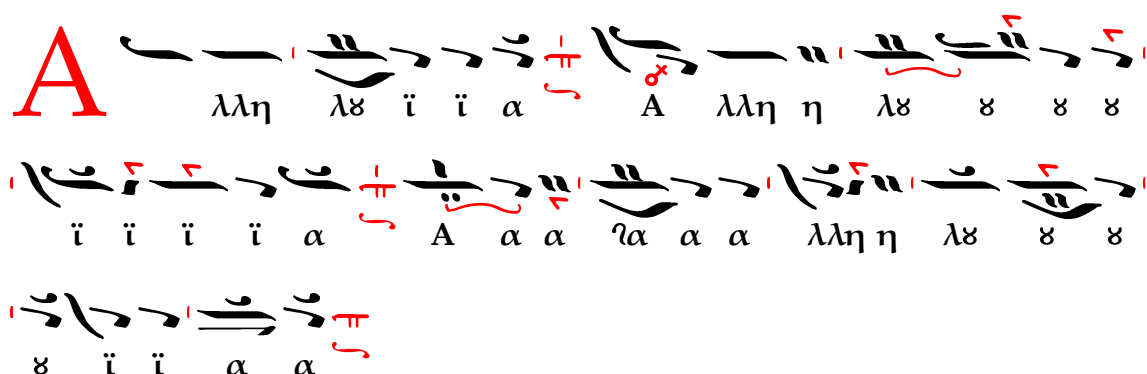
α΄:26-31, β΄:1-5

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

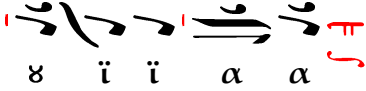
Ἀδελφοί, βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς, ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις, ἵνα, καθὼς γέγραπται, «ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω». Καὶ ἐγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρλδ').

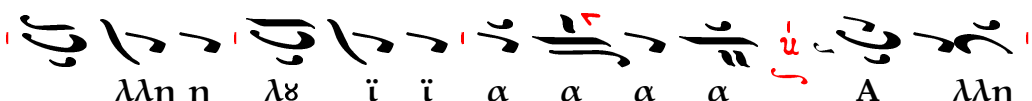
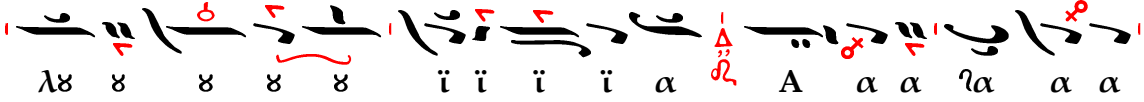
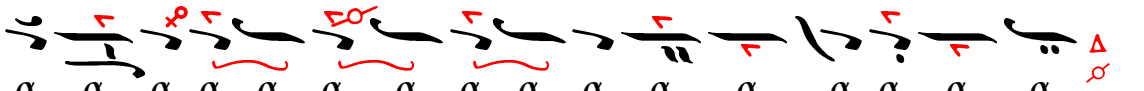
Ἦχος Πα

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κα τα

 σκη νω σ8σιν εν ται αις αυ λαι αι αις σ8
A λλη λ8 ï ï α A λλη η λ8 8 8 8
 ï ï ï ï α A α α 7α α α λλη η λ8 8 8
 8 ï ï α α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γε νε α αν και γε

 ε νε ε ε α α α α α αν
A λλη η λ8 ï ï α α α α A λλη
 λ8 8 8 8 8 ï ï ï ï α A α α 7α α α
 λλη η η λ8 8 8 8 8 ï ï ï ï ï
 α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

ἡ 21 - 30

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει, Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ, Σὺ τίς εἶ; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ἀρχὴν ὃ τι καὶ λαλῶ

Ἦχος ἰὸ Δις

Δ ο ξ α α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξ α α
σοι ιο ιο ιο ιο

Ο ^{Δι} ι ο ι ο ι ο ι τ α α α Χ ε ε ε
 ε ε ε ε ε ι ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρ ρ ρ ρ Χ ε ρ ρ β ι ι ι μ μ υ υ υ υ
 υ υ σ τι ι ι κ ω ω ω ω ω ω ω ω
^{Δι} ως ε ι κ ο ο υ ι ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο
 ο ο ε ι κ ο ο υ ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο ν
 τ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α λα α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον
 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α
 δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α
 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α
 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε
 ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε α
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

34

Ελεονειρηνης θυσιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευματος σου

Εχομεν προς τον Κυριον

Αξιονκαι διιιικαιον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης ο ουρανος και η γη της δοξης

σου ωσανα εν τοις υψις ευλογη

μενος ο ερχομενος εν ονοματι Κυ

ρι ου ου ου ωσανα εν τοις υψις

ιιιστοις

Αμην

Αμην

Σε υμνου ουμεν Σε ευλογου μεεε

εν Σοι ευχαριστουμεν Κυριε και δεομε

θα σου ου ου ου ο Θεο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
 με ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γα ς

Γα
 Ε ση μει ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ε ση με ω ω ω θη η ηη η η η ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε φη η η η η η η η η η η ε φη

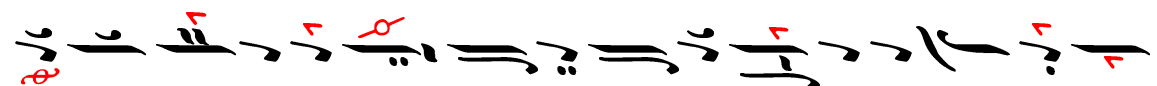
μα α ας το φω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

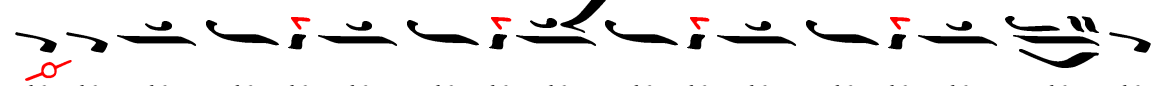
 ω ω ω ω ω ως τϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

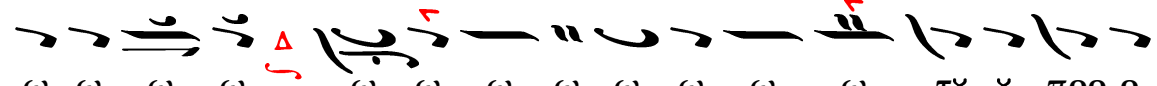
 ϛ τϛ προ ο ο σω ω ω ω ω ω ω ω ω

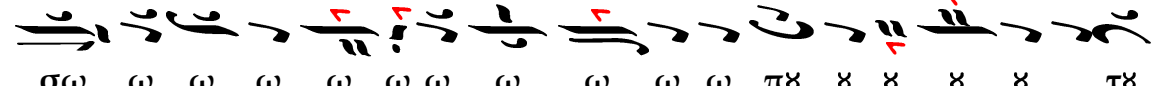
 ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

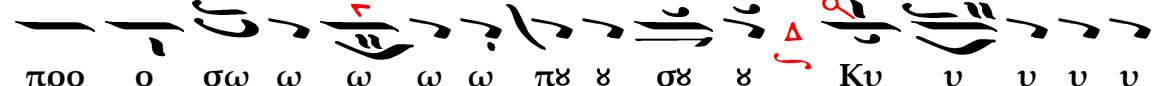
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τϛ ϛ προ ο

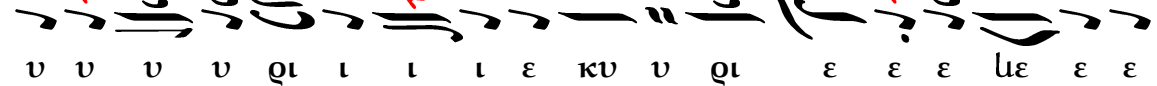
 σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω πϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ τϛ

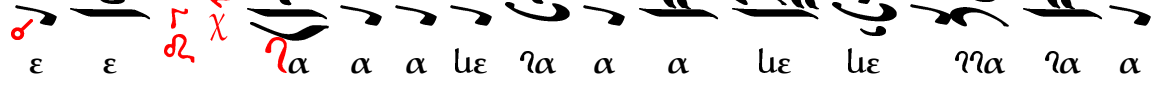
 προ ο σω ω ω ω ω πϛ ϛ σϛ ϛ Ky υ υ υ υ υ

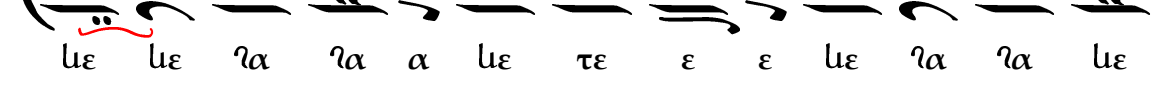
 υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε κυ υ υ

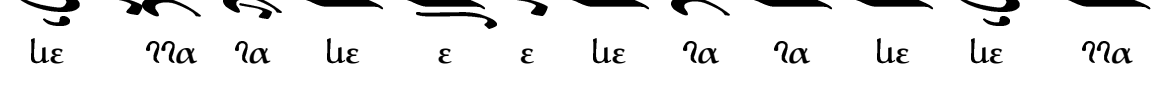
 υ υ υ υ ρι ι ι ι ε κυ υ ρι ε ε ε ιε ε ε

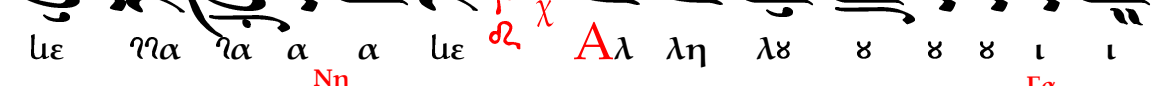
 ε ε α α α ιε ρα α α ιε ιε ρα ρα α

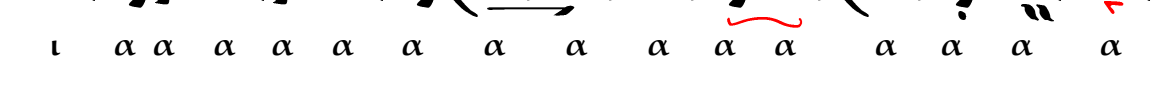
 ιε ιε ρα ρα α ιε τε ε ε ιε ρα ρα ιε

 ιε ρα ρα ιε ε ε ιε ρα ρα ιε ιε ρα

 ιε ρα ρα α α ιε Αλ λη λϛ ϛ ϛ ϛ ι ι

 ι α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α

Κοινωνιόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἐρχος ἡ Παύ

E

ση μει ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

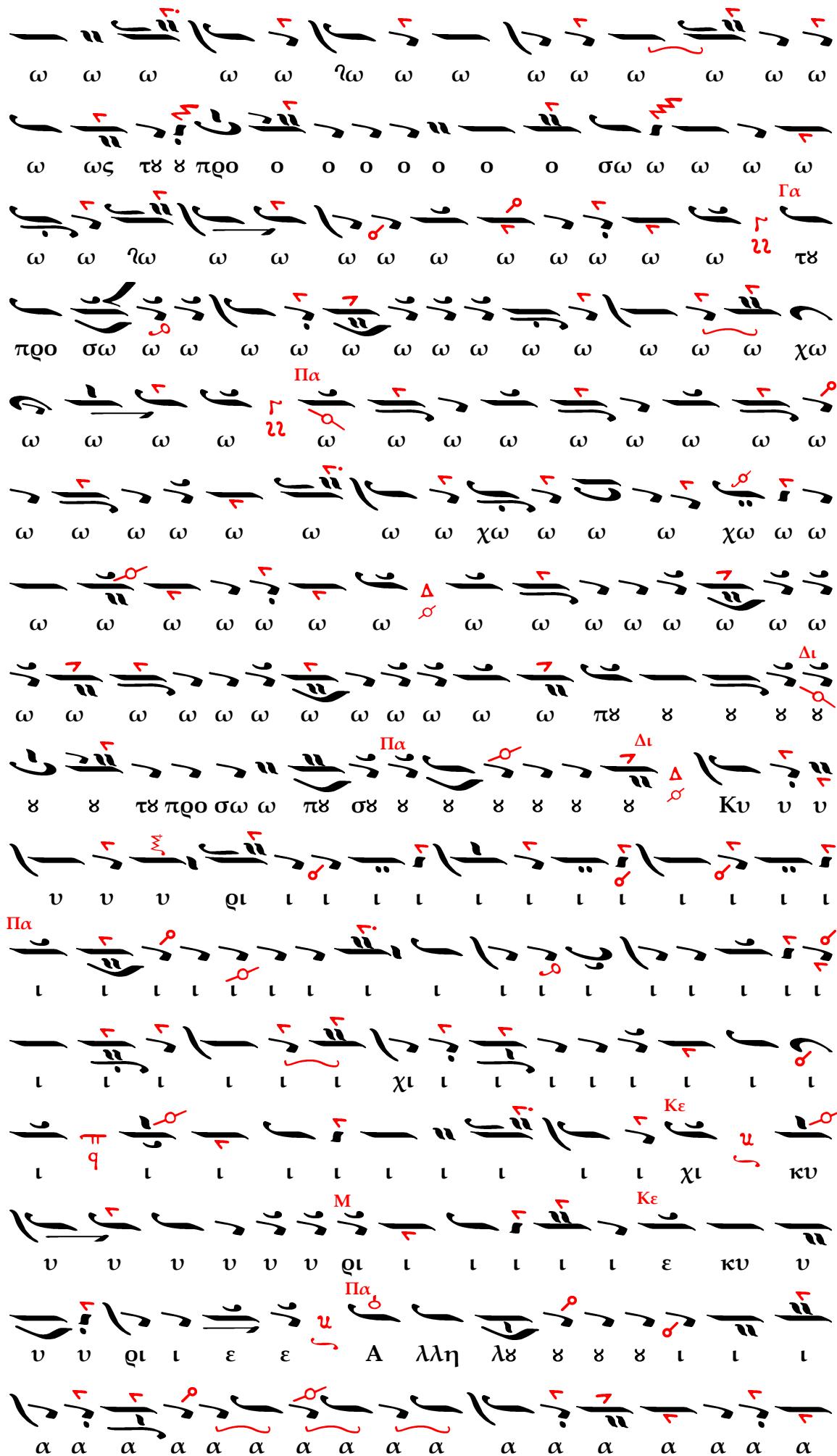
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

μει ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε ση η

ε ε ε ε ε ε ε φη η η η η η η η

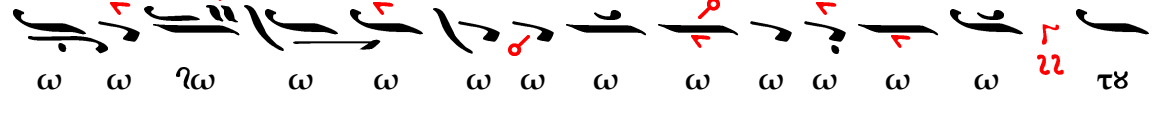
η ε ε φη η μα ας το φω ω ω ω ω ω ω

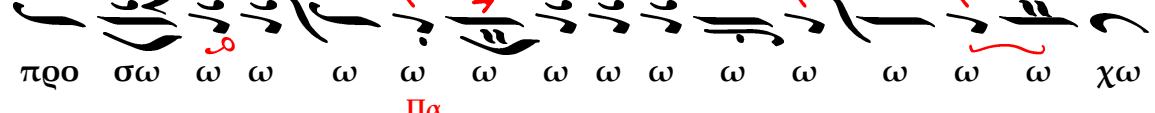
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

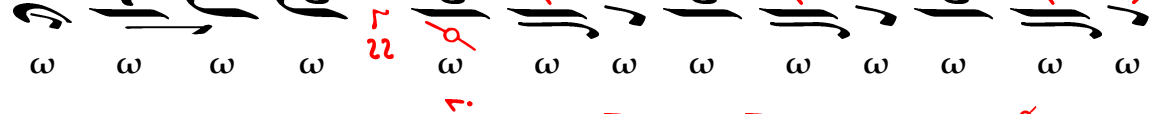
ω ως τϛ ϛ προ ο ο ο ο ο ο ο σω ω ω ω ω

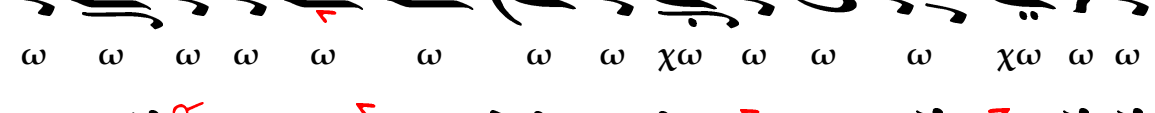
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τϛ

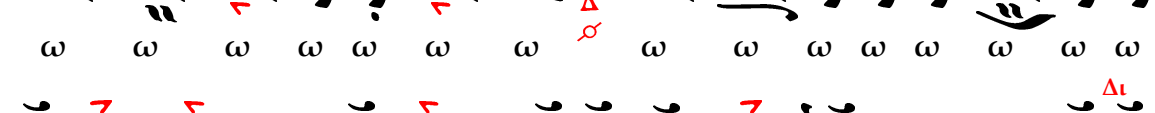
προ σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

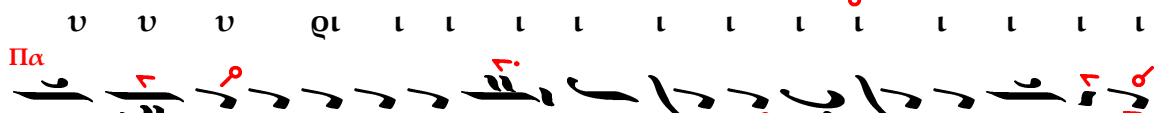
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω πϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

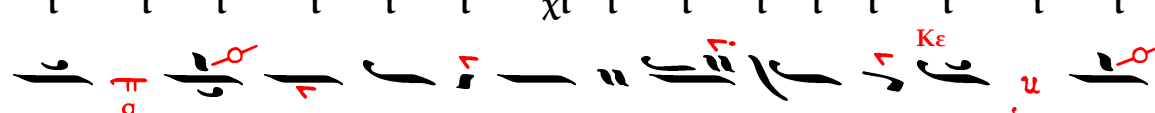
ϛ ϛ τϛ προ σω ω πϛ σϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ Ky υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

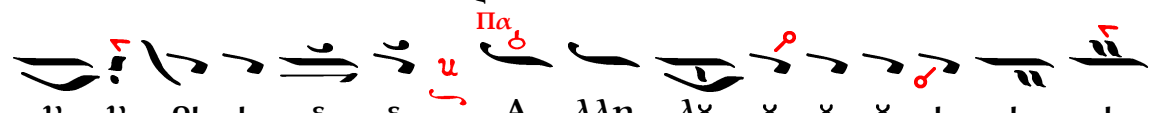
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ε κυ υ

υ υ ρι ι ε ε Α λλη λϛ ϛ ϛ ϛ ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α

Κοινωνιόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

$$\tau_{\text{H}\chi\text{OS}} \approx \sqrt{v} Z\omega \approx \xi$$
$$\frac{q}{u} - \frac{e'}{\kappa}$$

41

42

α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως συ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν συ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων συ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην συ
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α α

Ἐ ι η το ο νο μα Κυ ρι ϝ ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος ^θ (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϝ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος ^Δ